

Arrest

nr. 53 060 van 14 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 30 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 augustus 2010 tot weigering afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn dient op 18 mei 2010 een visumaanvraag type C in.

Op 25 augustus weigert de verwerende partij haar aanvraag.

Dit is de bestreden beslissing die luidt:

“Motivatie

Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond
- Andere :

Uit het verhoor van de bruidegom afgenomen in het kader van het onderzoek naar schijnhuwelijk blijkt tevens dat laatstgenoemde niet volledig achter het geplande huwelijk zou staan. Gezien de andere elementen in het dossier bestaat er ernstige twijfel over het feit of betrokkenen daadwerkelijk met elkaar in het huwelijk zullen treden eens aanvraagster zich in België zou bevinden.

- U wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Verordening (EG) nr. 562/2006 (Schengengrenscodel), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten

Betrokkene vormt door haar gedrag een probleem voor de openbare orde: betrokkene werd op 08/04/2009 gerepatriëerd naar Lagos Nigeria na een illegaal verblijf van meerdere jaren in België. Tijdens dit illegaal verblijf werd zij meermaals aangehouden en opgesloten. Betrokkene gaf tijdens de verhoren in het kader van deze opsluitingen meermaals valse identiteiten en nationaliteiten op. Tevens maakte betrokkene gebruik van een paspoort dat op onrechtmatige wijze verkregen werd.

- De informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet betrouwbaar.

- Andere

Op 25.02.2007 werd betrokkene opgesloten te Merksplas en maakte toen gebruik van de volgende identiteit Else Dina "11/02/1987. Door het centrum werden wij in kennis gesteld dat mevrouw zwanger was en vermoedelijk moet bevallen rond 13.11.2007. Er werden verscheidene pogingen (28.04.2007, 04.05.2007 en 12.05.2007) georganiseerd om mevrouw te repatriëren. Bij al deze pogingen weigerde mevrouw te vertrekken. Zij werd dan op 31.05.2007 vrijgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 5 dagen omdat er gezien haar medische toestand een verwijdering onder escorte onmogelijk was. Op 11.09.2007 werd ze gecontroleerd door de politie van Gent (Bar/prostitutie) Zij maakte toen gebruik van een valse identiteit Byakolo Akoumou Marthe "10.11.1984 te Sierra Leone. Naar aanleiding hiervan werd haar een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten betekend. In het kader van haar voorgenomen huwelijk met de heer (V.d.V.H.) verklaarde zij (O.O.) (...) van Nigeriaanse nationaliteit te zijn. Na contactname met de ambassade bleek dat het door haar voorgelegde paspoort op onrechtmatige wijze verkregen werd. Het voorgenomen huwelijk werd op 12.01.2009 geweigerd. Op 17.02.2009 werd ze dan gecontroleerd door de politiezone Assenede Evergem en weerhouden in het gesloten centrum te Brugge met het oog op verwijdering. Op 08.04.2009 werd betrokkene onder escorte gerepatriëerd naar Lagos (Nigeria).

Betrokkene verklaart eveneens dat haar geboorte niet geregistreerd werd in het land van herkomst. Om al deze redenen bestaan er ernstige twijfels over de werkelijke identiteit en nationaliteit van betrokkene, over de betrouwbaarheid van de door haar verstrekte info en over haar werkelijke intenties. Betrokkene is niet bonafide."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij aan: "Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht Kennelijk onredelijke beslissing Machtsmisbruik." De verzoekende partij bekritiseert het motief dat stelt dat er ernstige twijfels bestaan over de vraag of de verzoekende partij met haar levensgezel in het huwelijk zal treden, dat zij in België meermaals valse identiteiten en nationaliteiten opgaf en gebruik maakte van een vals paspoort, dat haar voorgenomen huwelijk werd geweigerd en dat zij op 8 april 2010 onder escorte naar Nigeria gerepatriëerd werd. Zij verwijt de verwerende partij geen rekening te houden met de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 3 maart 2010 die de verzoekende partij toeliet in het huwelijk te treden met haar levensgezel. Zij wijst erop dat deze beschikking aan de verwerende partij werd kenbaar gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. Evenmin werd gemotiveerd waarom met deze beschikking geen rekening moet worden gehouden. Hierdoor is de motivatie van de bestreden beslissing niet afdoend, rekening houdend met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen die de verzoekende partij op theoretische wijze eveneens uiteenzet.

In een tweede onderdeel verwijst de verzoekende partij opnieuw naar voormelde beschikking om te besluiten dat de verwerende partij naliet zich voldoende te informeren over de voormelde beschikking. De bestreden beslissing dient te steunen op een correcte feitenvinding en de verwerende partij moet zelf een grondig onderzoek voeren en rekening houden met alle bewijsstukken. Er is sprake van een schending van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht.

In een derde onderdeel meent de verzoekende partij dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is omdat deze stelt dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond. Voorts is er sprake van machtsmisbruik omdat de bestreden beslissing opnieuw verwijst naar het vermoeden van schijnhuwelijk en het gebruik van valse identiteiten en nationaliteiten en van een vals paspoort. De procureur heeft in zijn advies van 5 oktober 2010 gesteld dat de identiteit van de verzoekende partij vaststaat en dat geenszins kan gesteld worden dat het verblijfsrechtelijk voordeel voor de verzoekende partij de enige en uitsluitende reden zou zijn voor haar huwelijk. De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent stelt in voormelde beschikking *“dat het illegaal verblijf (en alles wat daaruit voortvloeit, zoals de valse identiteiten en het valse paspoort) en de (vroegere?) activiteit als prostitué op zich niet ertoe leiden dat aan de eisers het recht om te huwen wordt ontzegd.”* Opnieuw wijst de verzoekende partij erop dat de voorzitter heeft geoordeeld dat het niet met zekerheid vaststaat dat haar intentie niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap. De verzoekende partij besluit dat door de toelating om te huwen, zoals gegeven door voormelde beschikking, de verwerende partij zich niet meer kon beroepen op het vroegere gebruik van valse identiteiten en nationaliteiten en van een vals paspoort tijdens haar verblijf in België, op de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van burgerlijke stand en op de uitgevoerde repatriëring naar Nigeria.

In de repliekmemorie stelt de verzoekende partij:

“Verzoekster merkt op dat verweerder in zijn nota heeft nagelaten de door verzoekster ingeroepen argumenten te weerleggen.

Dat verzoekster in haar verzoekschrift stelde dat verweerder de zorgvuldigheids- en de motiveringsplicht schendde en er sprake is van een kennelijke onredelijke beslissing en zelfs van machtsmisbruik nu verweerder geenszins heeft rekening gehouden met alle elementen van het dossier/heeft nagelaten te motiveren waarom met alle hem gekende elementen geen rekening diende te worden gehouden, met name met het vonnis van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, zetelend zoals in kortgeding, dd. 3.03.2010 waarin uitdrukkelijk werd geoordeeld dat het verzoekster en haar levenspartner wel degelijk is toegelaten met elkaar te huwen voor de Ambtenaar van de Burgelijke Stand van de gemeente Evergem.

Dat verweerder opnieuw in zijn nota met dit vonnis weigert rekening te houden minstens te motiveren waarom met dit vonnis niet dient te worden rekening gehouden worden.”

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“Verzoeksters beschouwingen omtrent de vermeende schending van art. 2 en 3 van de wet dd. 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, kunnen niet worden aangenomen.

De formele motiveringsplicht vervat in het wetsartikel waarvan verzoekster de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. Rv.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is dus bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Waar verzoekster verwijst naar de beschikking van de Rechtbank van Eerste Aanleg van 3.3.2009 merkt de verwerende partij op dat het kwestieuze motief naar haar oordeel niet determinerend is voor de uitkomst van de t.o.v. verzoekster gewezen beslissing.

Verzoeksters kritiek daarop is dan ook niet dienend, want is, zelfs indien gegrond, geenszins van aard om tot de nietigverklaring te kunnen leiden, gelet op het voorhanden zijn van andere motieven die de gewezen beslissing zelfstandig kunne onderbouwen (cf. R.v.St. nr. 45.538, 29.12.1993, R.A.C.E. 1993, z.p.).

Uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat tal van elementen in overweging werden genomen om uiteindelijk tot het besluit te komen dat er ernstige twijfels bestaan over de werkelijke identiteit en nationaliteit van verzoekster alsook over haar werkelijke intenties.

Verder wordt ook gesteld dat verzoekster door haar gedrag een gevaar vormt voor de openbare orde, vermits zij meermaals een valse identiteit en nationaliteit heeft opgegeven.

De verwerende partij stelt vast dat de motieven van de beslissing niet ernstig worden bewist door verzoekster.

De verwerende partij merkt op dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde om geen visum kort verblijf af te geven aan verzoekster.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen uit het administratief dossier die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, dit geheel conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclus.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheidsverplichting waarvan verzoekster de schending aanvoert.”

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk verschillende motieven aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 32 van de Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode) en naar het feit dat de verzoekende partij niet voldoet aan de voorwaarden om haar gevraagd visum te verkrijgen.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105 103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht vergt in casu onderzoek van artikel 32 van de Visumcode dat luidt:

“1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) *ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;*
vi) *wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscodex, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;*
vii) *in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,*
of
b) *indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.*
2. *De afwijzende beslissing en de redenen voor de afwijzing van de aanvraag worden kenbaar gemaakt door middel van het standaardformulier van bijlage VI.*
3. *Aanvragers aan wie een visum is geweigerd, kunnen in beroep gaan. Het beroep wordt ingesteld tegen de lidstaat die de definitieve beslissing over de aanvraag heeft genomen. De nationale wetgeving van die lidstaat is op het beroep van toepassing.*
De lidstaten verstrekken de aanvragers informatie over de procedure in geval van een beroep, zoals gespecificeerd in bijlage VI.
4. *In de in artikel 8, lid 2, bedoelde gevallen stelt het consulaat van de vertegenwoordigende lidstaat de aanvrager in kennis van de beslissing van de vertegenwoordigde lidstaat.*
5. *Informatie over geweigerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig artikel 12 van de VIS-verordening."*

Uit de lezing van deze bepalingen volgt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op grond van verschillende redenen een aanvraag kan weigeren en dat niet in een systeem van cumulatieve voorwaarden wordt voorzien. De vaststelling dat aan één van de opgesomde weigeringsmotieven vermeld onder artikel 32.1.a en b van de Visumcode wordt voldaan, volstaat om een visumaanvraag te weigeren. Dit heeft tot gevolg dat indien de bestreden beslissing op correcte wijze gesteund is op één van deze opgesomde criteria die elk op zich determinerend kunnen zijn, de bestreden beslissing afdoend gemotiveerd is en de overige motieven als overbodige motieven moeten worden beschouwd.

In casu baseert de bestreden beslissing zich op verschillende motieven, waaronder het gegeven dat de verzoekende partij een bedreiging zou vormen voor de openbare orde, criterium vermeld in artikel 32,1 a)vi van de Visumcode. De bestreden beslissing motiveert dienaangaand:

"(...) U wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde,...
(...)

Betrokkene vormt door haar gedrag een probleem voor de openbare orde: betrokkene werd op 08/04/2009 gerepatriëerd naar Lagos Nigeria na een illegaal verblijf van meerdere jaren in België. Tijdens dit illegaal verblijf werd zij meermaals aangehouden en opgesloten. Betrokkene gaf tijdens de verhoren in het kader van deze opsluitingen meermaals valse identiteiten en nationaliteiten op.

(...)

Op 25.02.2007 werd betrokkene opgesloten te Merksplas en maakte toen gebruik van de volgende identiteit Else Dina "11/02/1987. Door het centrum werden wij in kennis gesteld dat mevrouw zwanger was en vermoedelijk moet bevallen rond 13.11.2007. E werden verscheidene pogingen (28.04.2007, 04.05.2007 en 12.05.2007) georganiseerd om mevrouw te repatriëren. Bij al deze pogingen weigerde mevrouw te vertrekken. Zij werd dan op 31.05.2007 vrijgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 5 dagen omdat er gezien haar medische toestand een verwijdering onder escorte onmogelijk was. Op 11.09.2007 werd ze gecontroleerd door de politie van Gent (Bar/prostitutie) Zij maakte toen gebruik van een valse identiteit Byakolo Akoumou Marthe °10.11.1984 te Sierra Leone. Naar aanleiding hiervan werd haar een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten betekend. In het kader van haar voorgenomen huwelijk met de heer (V.d.V.H.) verklaarde zij (O.O.) (...) van Nigeriaanse nationaliteit te zijn. (...)"

Deze feitelijkheden vinden steun in het administratief dossier en worden door de verzoekende partij niet weerlegd. Het is niet kennelijk onredelijk op deze basis de aanvraag tot het toekennen van een visum dat er toe strekt zes dagen in België te verblijven om te huwen, te weigeren.

Het bestaan van de beschikking dd. 3 maart 2010 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, zetelend in kortgeding, en van het advies in deze zaak gegeven door de procureur des Konings

doet aan deze motieven geen afbreuk. De procureur geeft een positief advies in het kader van een procedure tegen de weigering het huwelijk van de verzoekende partij te voltrekken en stelt dat de identiteit van de verzoekende partij op dat ogenblik vaststaat en dat niet zonder meer kan gesteld worden dat een verblijfsrechtelijk voordeel de enige en uitsluitende reden zou zijn voor het voorgenomen huwelijk. Dit advies, dat mogelijk gevolg zou kunnen hebben op andere motieven van de bestreden beslissing zoals deze betreffende het schijnhuwelijk, weerlegt geenszins het motief dat de verzoekende partij in het verleden herhaaldelijk van een valse identiteit gebruik heeft gemaakt en gedurende meerdere jaren illegaal in België verbleef. Het kan niet ernstig betwist worden dat dergelijk gedrag de openbare orde schaadt en dat de verwerende partij op goede en redelijke gronden vreest dat de verzoekende partij een gevaar voor de openbare orde vormt in de toekomst, zeker nu de verzoekende partij al in het verleden op gedwongen wijze diende gerepatriëerd te worden en zij geen visumaanvraag indient voor gezinshereniging maar slechts voor een verblijf van zes dagen. Ter zake doet voormelde beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelend in kortgeding evenmin afbreuk aan hetgeen voorafgaat. Uit de beschikking blijkt dat de identiteit van de verzoekende partij wordt aangenomen bij gebreke aan verder onderzoek en dat de voorzitter zich in het kader van zijn bevoegdheid diende uit te spreken over het al dan niet bestaan van een vermoeden van schijnhuwelijk in het kader van de weigering tot voltrekking van het huwelijk van de verzoekende partij met haar levensgezel. Deze vaststelling zou een gevolg kunnen hebben op de motieven van de bestreden beslissing betreffende het schijnhuwelijk maar doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verzoekende partij in het verleden een gevaar voor de openbare orde vormde. Wel integendeel, in deze beschikking wordt ook het herhaalde gebruik van valse identiteiten vermeld.

De redenering van de verzoekende partij dat uit het motief van deze beschikking “*dat het illegaal verblijf (en alles wat daaruit voortvloeit, zoals de valse identiteiten en het valse paspoort) en de (vroegere?) activiteit als prostitué op zich niet ertoe leiden dat aan de eisers het recht om te huwen wordt ontzegd*” een automatisch recht op het verkrijgen van een visum C kort verblijf volgt, kan niet gevolgd worden. Uit de voormelde beschikking vloeit enkel voort dat de verzoekende partij toegelaten wordt om in het huwelijk te treden met haar levensgezel. Deze beschikking en dit advies brengen niet met zich mee dat de verzoekende partij wordt vrijgesteld van het voldoen aan de criteria zoals onder meer voorzien in artikel 32 van de Visumcode. Derhalve toont de verzoekende partij niet aan welk belang zij heeft bij haar grief dat geen rekening werd gehouden met voormeld advies van de procureur des Konings en met voormelde beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Gent nu deze – in casu – slechts invloed kunnen hebben op overtollige motieven. De kritiek van de verzoekende partij gericht tegen het motief dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond, is kritiek gericht tegen een overtollig motief dat in casu niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Hetzelfde geldt voor de motieven die verwijzen naar het vermoeden van schijnhuwelijk. Evenmin toont de verzoekende partij aan dat de bestreden beslissing genomen werd met machtsmisbruik.

Voor het overige verduidelijkt de verzoekende partij niet op welke wijze de onontvankelijkheidsbeslissing aangaande haar aanvraag overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van invloed kan zijn op de beoordeling van de bestreden beslissing.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Met betrekking tot het determinerend motief dat zij wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde toont de verzoekende partij geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Voor het overige herhaalt de Raad dat kritiek op overtollige motieven niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend en tien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN